

რედაქცია

გაზეთის რედაქცია... გელის-მომწერა... ღრმობის უანი...

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

უანი განცხადებები

დღის ასობით, ასობე 1 კაბ... განცხადება... ღრმობის უანი...

დღეს, 21 ამ თვისას, სადამოს 8 საათზედ არწრუნის თეატრში

თ. აკაკი რ. წერეთელი

წაიკითხავს პირველ ლექციას ქართულ ქალებზედ.

შინაარსი: რამდენიმე სიტყვა საზოგადოდ ძველი დროს ქართველ ქალებზედ...

უანი ჩვეულებრივი.

ბილეთები ისყიდება თეატრის კასაში.

(2-2)

ტელეგრაფი

კატეგორიის ტელეგრაფის საგანგებო... 19 მარტს. „მშობლივების მამაბუბა“ დაბეჭდილია...

მართლმადიდებელი სიგელით დასჯა... 19 მარტს.

მღვდელსა, 19 მარტს. ზღვის ნაპირს ბუღარზე რეგულაციით მოქმედებს...

კატეგორიის ბირჟა, 18 მარტს. ბანკის ბილეთები: 95-50 1/2

Table with exchange rates for various locations: მერესი, მესამესი, მეოთხესი, მესხეთისი, ალმოსავლეთისი, ალმოსავლეთისი, ალმოსავლეთისი, ალმოსავლეთისი, ალმოსავლეთისი, ალმოსავლეთისი.

ჩვენებური კონსერტები

კონსერტი და კონსერტი... მერე რა კონსერტები? მინ გინდათ, რომ ამ კონსერტებზედ არა ნახოთ?

ათობით ჰხედვით ბუღარზე სხვა-და-სხვა გვარს ქალებს, რომელთაც უკან გამოჰკიდებინან, ჯერედ ნორჩი მოსწავლე ქალები თუ ვაჟები...

რასაკარგვლია, ჩვენი საზოგადოების ისეთი მსხვერპლი, ბევრჯერ შეძლებდა ზედ ბევრად გადაჭარბებული შემწეობა...

ღრმობის ფელტონი, 21 მარტი.

„შინაური მიმოხილვა“ „ივერია“, 1882წ. №1. ამ წამად მე მინდოდა დამეწყო „ივერია“...

დაქციის მხრით დაბეჭდილი: რედაქციას თითქოს ძალიან უნარბიან, რომ ამ მიმოხილვას ეღიროს დაბეჭდვა.

შეუდეთ ამ „მიმოხილვის“ განხილვას, მაგრამ, სწორე მოგახსენოთ, ყველაზე ბევრი იმაზე ვიფიქრე, თუ საიღამ უნდა დამეწყო ეს განხილვა...

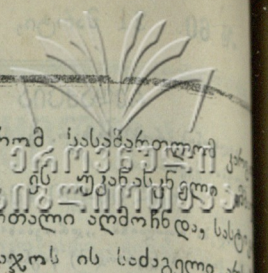
„ზოგიერთს ჩვენებურს ვაქტობა ნებს რომ ჰქითხოთ, ყოველი ადამიანი დედის მუცლიდანვე პატრიოტიკაო, რადგანაც სამშობლოს სიყვარული ყველას ბუნებითვე თანა ჰყვება და ამიტომ ამ გრძობის აღზრდაზედ ზრუნვა რა საჭიროაო. მს რა მართალი ყოფილიყო, დედა-მამის ზურგზედ უბედურს კუთხეს სანთლითაც ვეღარ იზოვიდით, ყოველი ქვეყანა, დიდი, თუ პატარა, კეთილ-დღეობით სავსე იქნებოდა. საუბედუროდ, ბუნება პატრიოტიკაზედ სრულიად არა ზრუნავს. იგი ჰბადავს არა საზო-

გადოებას, არამედ ინდივიდუალს, ცალკე პირს და არსებობის დაცვისთვის მას ანიჭებს ეგოიზმს, თავის თავის მოყვარეობას“.

ბი, ჯერ-ჯერობით ამ ამოწერილის ადგილის განხილვას უნდა შეუდგეთ. მარტობით ეს ფრაზები მშვენიერი რამეა, მაგრამ შიგნით რომ ჩაიხელოთ, შეცდომის მეტს ვერას დავინახებთ. ის აზრი, რომ თავის ერის და სამშობლოს სიყვარულს ბუნება უნერგავს, სრულგებობა არა თხოვლობს ამ ნაირს დასკვნას: „მაშა სადამე მის აღსაზრდელათ ზრუნვა რა საჭიროაო“. მს დასკვნა არავითარ დამოკიდებულებაში ზემო აზრთან და ცოტაც არის ცილის-წამება იმ პირებზედ, რომელნიც ადგანან ზემოაზრს. მაგ. მე თვითონ იმ აზრისა ვარ, რომ ბუნებითვე აქვს კაცს ეს გრძობა, მაგრამ, ამ მიზეზით უარს კი არა ვყოფ, რომ ამ გრძობას ვადვიებ, ვაწვრთნა და აღორძინება ეჭირება. მგონი „შინაურის მიმოხილვის“ ავტორმა ვერც მიზოვოს ჩვენს მწერლობაში ვისიმე ნაწერი, სადაც ეს აზრი უარ-ყოფილი იყოს. მს ორივე აზრი არამც თუ ერთმანეთს ეწინააღმდეგებოდენ, პირ-იქით ერთმანე-

თისთვის აუცილებელს საჭიროს შეადგენენ. ბი რათა: თუ კაცს გალობის ნიჭი არა აქვს, რაც გინდ ბევრი ეცადოთ თქვენის აღზრდით, მაინც მუსიკოსს ვერ გამოიყვანთ, აქ საჭიროა—ბუნებითი მიდრეკილება ჰქონდეს მუსიკობისა; თუ კაცს მოხელეობის ნიჭი არა აქვს, რაც უნდა ბევრი იცოდეს, მაინც რიგიანი მოხელე ვერ იქნება; თუ კაცს მწერლობის ნიჭი არა აქვს, თუნდ აიღოთ და მთელი მეცნიერება თავში ჩაუღოთ, მაინც კარგი მწერალი ვერ გახდება; თუ მწერალს პოეტობის ნიჭი არა აქვს, უბრალო ლექსთ მთხვევლს ვერ გასცილდება; თუ ცხენს იორლის ცოდნის ჯიში არა აქვს, რაც გინდ ბევრი წერთა, მაინც რიგიანი იორლა არ გამოვა. ამისთვისაც ვხედავთ, რომ დათვი ფრენას ვერ სწავლობს, თევზი ორლოვებში სიარულის და ბუნებისაგან სამშობლოს სიყვარულის ნიჭ-მოკლებული—სამშობლოს სამსახურს.

მაგრამ, რაც უნდა იყოს, „შინაურის მიმოხილვის“ ავტორი უარს ჰყოფს კაცში სამშობლოს სიყვარულის და თავის ხალხისა და საჭიროა

ქირის გასწორება, — ყველა ეს პირები საზოგადოებას ვალდებულად ხედავენ, რომ საჭირო ფული მოუტროფოს და ამ გარდა დაღუპილს ფულს-კი საქველ-მოქმედოს ეძახიან!

ჩემი სიტყვების დასამტკიცებლად ავიღოთ ერთი წარსული კონცერტის ისტორია. შემოსავალი ამ კონცერტისა, როგორც „დროების“ 59 №-ში არის ნაჩვენები, იყო 502 მან. და 20 კ. (შესმისთ! 20 კაპ.-კი მოყვანილია!), ზასავალი-კი 279 10 კ. (ათი კაპეციც!) წმინდა შემოსავალი დარჩენილა 223 მ. და 10 კ. (!)

ჯერ ყველაზედ უწინ ჩვენს გვაკვირებს, რომ რაზედ უნდა დახარჯულიყო კონცერტის გასამართავად 279 მ. 10 კ., მაშინ როდესაც ჩვენ ქართულს წარმოდგენებზედ, როდესაც ხარჯი ერთი-ორად მეტი მიდის, სანამ კონცერტებზედ, თავის დღეში არ დახარჯულა 180 მანეთზედ მომეტებული და ამ კონცერტის მოთავეებმა როგორ მოახერხეს მაგადენის დახარჯვა?..

აქ კიდევ შეიძლება კაცმა იფიქროს, რომ უთაურს მოთავეებს, რომ მელთაც ხარჯისა არა ესმისთ-რა, შეეძლოთ მეტი დაეხარჯათ, თუმცა საზოგადო საქმეები, ვინც თავზედ იღებს ისეთს საქმეში რაგის მიცემას, რაც არ გაეგება, არც უნდა მოჰკიდოს ხელი, თუ პატიოსნება აქვს; მაგრამ შემოსავალი 223 მან. 10 კაპ. რაღა იქნა. მე ამის დამწერმა ზედ მიწვევით ვიცი, რომ ეს ფული ოთხთა უნდა გაყოფილიყო და დარიგებოდა ღარიბ გიმნაზისტებს, მაგრამ იმათგანმა მხოლოდ ერთმა მიიღო 20 მან, და დანარჩენებს ესეც არ მიუღიათ. ისიც

გაჩხრიკოთ, რაზედ აფუძნებს ამ თავის აზრს.

მისს საფუძველს შეადგენენ შემდეგნი მოსაზრებანი:

ა) ძაცები რომ პატრიოტები იყვნენ ბუნებითვე, ქვეყნიერებაზედ უბედური კუთხე აღარ მოიპოვებოდა;

ბ) ძაცსა აქვს ბუნებისაგან მინიჭებული მარტო ეგოიზმი და ის იბრძვის მარტო თავის-თავის დაცვისათვის.

აი ეს ორი აზრი აქვს საძირკველად თავის შენობისთვის და იმედია, რომ თუ ეს საძირკველი დაუზრდოებ შენობა თავის-თავად ჩამოწვება. ავიღოთ რომ ყველა ადამიანი პატრიოტია ბუნებით. მითომ რათა ჰგონია მწერალს, რომ მარტო ეს გრძობის ქონა იყოს ბედნიერების ჩამოსაგდებად ქვეყანაზე საკმაო? შეიძლება რომ ქართველები სულ პატრიოტები იყვნენ, მაგრამ კეთილ-დღეობა კი მაინც ვერ იშოვნენ. ატორი გვიჩვენებს, რომ ჩვენ ძველდროს ბევრი მამულის შეიღები გყვანდნენ, მაგრამ, განა ძველად ნაკლებ ტანჯვაში ვიყავით? შეიძლება ყველა იმ ბერებს, რომლებს რწმუნებით კაცობრიობის ბედნიერება მაშინ იქნებოდა, როცა არცარაინ მოჰხნავდა, არც დასთესდა, არც მომკიდა, მაგიერად იცხოვრებდნენ როგორც თევზნი ზღვისანი და მკრინ-

ზედ მიწვევით ვიცი, რომ მოსაგროვებელი ფული დარიგებული ბილეთებისა, მხოლოდ ექვს თუმანდინ დარჩენილა.

საინტერესო იყო, რომ ამ კონცერტის გამართველებს დაწვრილებითი ანგარიში წარმოედგინათ, რადგანაც მომეტებული წილი ვინც კისრულობს ამ კონცერტებზედ გამოსვლას, მხოლოდ იმიტომ გამოდის, რომ მართლა ღარიბ მოწვევთ დაეხმაროს და არა იმისთვის, რომ კონცერტანტების შრომით და საზოგადოების გულკეთილობით მოგროვებული ფული ბანკოში წაიგოს, ანუ ფაიტონებზედ დაიხარჯოს...

ს. მ.

დღიური

დღეს, კვირას, დილის 9 საათზე მთავარ-მმართველის თ. ლონდუკოვ-პორსაკოვისაგან მიწვეული არიან სასახლეში ყველა წარმომადგენლები ადგილობრივ სტამბისა, ე. ი. ყველა რედაქტორები ქართულ რუსულ სომხურ და თათრულ გაზეთებისა და ჟურნალებისა.

შუთაისის, შორაპნის და რაჭის მაზრების თავდაზნაურთა წინამძღონი გაზეთს „შავკაზში“ დაბეჭდილის განცხადებით სთხოვენ ხსენებულ მაზრების თავდაზნაურთა წარუდგინონ მარშლებს მოწმობა და საბუთები იმ ქონებით უფლებებისა, რომელიც ნებას აძლევს სათავად-აზნაურო საქმეებში და კენჭის-ყრაში მონაწილეობის მიღებას და აგრეთვე მოზრძანდნენ 7 აპრილს შუთაისის დეპუტატთა ძრებაში სამაზრო კრების გასახსნელად.

ველნი ცისანი პატრიოტები უწოდოთ, მაგრამ მათი წადილი რომ ასრულდებოდა, განა მართლა კაცობრიობა ბედნიერებაში ჩავარდებოდა.

შეიძლება კიდევ ბევრ გვიჩვენოს მაგალითების მოყვანა ამ საგანზედ, მაგრამ, მგონი, ესეც საკმარისია, რომ ასე მჭიდროდ შეკავშირებულად არ გვეჩვენებოდეს „მამულის შეიღობა და მამულის ბედნიერება“.

აქ კიდევ ბევრი სხვა რამეა საჭირო.

პატივცემული მწერალი უეჭველად მიპასუხებს, რომ ჩემი პატრიოტი და მამულის-შვილი არც ერთს შენს მამულის-შვილს არ წაჰგავსო და თქვენი მაგალითები სრულიად არ უდგებიანო. ღიან, მართალია, თქვენს იდეალურს პატრიოტს შორის და ჩემებს, ცხოვრებიდან ამოდებულებს, შორის გარჩევა არის, მაგრამ ეს გარჩევა ყველაზედ უფრო ცხადად გვაჩვენებს, რომ თვით პატრიოტობა, ისე, როგორც თქვენ გეხატათ, სხვა რამეზედ ყოფილა დაუფუძნებული და მასაღამე, სანამ კაცობრიობა არ ჩავადებს ამ საფუძველებს, მანამ ბედნიერებას ვერ ეწევა.

მეორე აზრი, ვითომც კაცი მარტო ეგოიზმით, თავ-მოყვარეობით იბადებოდეს და იცვალებს თავს მარტო ინ-

მასაკვირველია, რატომ ეს წინამძღონი მარტო რუსულად აცხადებენ ამას და რატომ საჭიროდ არა ხედევენ, რომ ქართველ თავდაზნაურთა ქართულად ქართულის გაზეთების საშუალებით გამოუცხადონ და აცნობონ, რაც გამოსაცხადებელი და საცნობელი აქვთ?!

შეკადი, თუ განზრახ თავის-მკვლელობა განზირდა ჩვენს ქალაქში. ამ უკანასკნელ ერთის კვირის განმავლობაში სამი ამისთანა უბედური შემთხვევა მოხდა.

ბავილილ შაბათს ბანგით მოიწამლა თავი მთილისს სახელოსნო სასწავლებლის მასწავლებლის ბ. სეკაინის ცოლმა. ამბობენ, ღამე ძილი არა ჰქონდა, ბანგს იღებდა და, ალბათ, იმ ღამეს რომ წვებოდა დასაძინებლად, ერთობ ბევრი მოუვიდა და დილას რომ ნახეს, საუკუნოდ მიძინებული დახვდათ საწყალი.

მეორე შემთხვევა მთა-წმინდაზე ამ დღეებში: ერთმა ახალგაზდა კაცმა (ვინაობა ჯერ არ გამოცხადებულა) დაბლაგული დანით გამოიჭრა ყელი და მეორე დღეს მკვდარი ნახეს ოთახში.

მესამე ყველაზე უფრო შესაძრწუნებელი შემთხვევა გუშინწინ პარასკევს მოხდა სოლოლაკზე: ერთი ტოლღეს მალაზიაში მუშა-მკერავი ახალგაზდა, სულ 17—18 წლის, ქალი-ს. მ.—ძისა, უეცრად მოკვდა. როგორც ამბობენ, ამის სიკვდილის მიზეზი ის არის, რომ წინა დღით მუცლის გასაცულებელი წამალი მიიღო და იმისაგან მოიწამლა.

დივიდუალურის ბრძოლით, შემცდარია პირველზედ ერთი-ორად უმეტესად, ანუ უკეთ ესტქვათ, ნახევარი ქვემარტება და ნახევარი ტყუილი. შემცდარია იმაში, რომ მითომ მარტო ინდივიდუალური ანუ პიროვნული ბრძოლა და მარტო ეგოიზმი იყოს ბუნებაში, და მართალია იმაში, რომ ეს ბრძოლა და ეგოიზმი არის ბუნებაში. ბუნებაში მარტო პიროვნული ბრძოლა კი არ არის, ზოგადიც ანუ კოლექტიურიც არის. და როგორც პირველი ბრძოლა იწვევს კაცში მარტო თავის თავის მოყვარებას, აგრეთვე მეორე გვარი ბრძოლა იწვევს სხვის სიყვარულს და პატივისცემას. მე უარს არ ვყოფ, რომ კაცი იბადებოდეს ეგოიზმით, მაგრამ იმ აზრისა-ც ვარ, რომ კაცს აქვს ალტრუიზმიც, და მარტო მე კი არა, მთელი მცენიერი ამ აზრისანი არიან. ასე რომ არ იყოს „შინაურის მიმოხილვის“ ატორის თეორიის და ცხოვრების შორის წინააღმდეგობას ენახავდით. მცხოვრებში ჩვენ ვხედავთ არა მარტო თავ-მოყვარებას, სხვის გლეჯას და ცარცვას, არამედ გულ-შემატკიერებასაც და შევლასაც. ჩვენ არ ვამბობთ, რომ „ბრძოლას თავის დაცვისთვის არა ჰქონდეს გავლენა ამ ალტრუიზმის გაღვივებაზედ, მაგრამ

ჩივია, რომ სასახლეში გამოიძიოს ეს უკანასკნელი და თუ მართალი აღმოჩნდა, სასახლენდა დაისაჯოს ის საძაცელი რომელიც ამისთანა მხეცურ ხელოვნებასს.

ამას წინათაც იყო ჩვენს გამოცხადებული, რომ მთელი რამდენიმე დედაკაცია, რომელიც ხსლობას სჩადიან, მუცელს ბუნ ქალებს,—და დროა სასამართლომ და პოლიციამ ჯეროვანი რადლება მიაქციოს ამ გარემოებს.

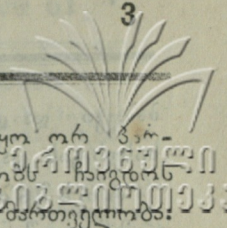
ამ გვარ შემთხვევებში იმერეთის ველთების გადაჭარბებს მართლ-მართლ როგორც იქაურს გაზეთს „შრომის იწერებიან, სოფ. ქულაში გამოიწილა ერთი ვილაც გლეხი პირი რომელიც ჩემულობს თურმე, უშვილოს შვილს ვაყოლებო! დავის წამლის ფასად ხუთი თუმანი უნიშნავს.

მასაკვირველი ეს არის, რომ თუ გლეხები ბრძიდებიან ამ მატყრა გლეხის წამლით, თვით თავად და აზნაურებიც კი უჯერებენ საო.

შოთილამ გვწერენ, რომ ამას წინათ აქ ერთი ფოკუსნიუ (თვალმაქცი) ჩამოვიდაო და კვირას (7 მარტამართა საღამოვო. მაგრამ მანვე თვისი თვალთ-მაქცობა ამის კასი ჩაიღინაო. მაჰყიდა თუ არა ყვე ბილეთები, მოუსვა ფულებს ხელ ჩაიღვა ჯიბეში და კაცმა არ იცხად გაჰქრა: დედა-მიწამ ჩაყლაბა, ჰაერში გაფრინდაო, რომ იმ კასი

ამ ბრძოლასაც არ შეიძლება სრულიად მიეწეროს“. ან რათა ჰგონია „შინაურის მიმოხილვის“ მწერალი რომ ბრძოლა თავის დაცვისთვის მარტო ეგოიზმს ჰბადებდეს და არ ეხმარებოდეს სოციალურის გრძობის გაღვივებას? ჩვენ ქვემოთ მოვიყვანოთ რიოდე მაგალითს, რომ ბრძოლა თავის დაცვისთვის იქნება არა-მარტო პიროვნული, არამედ სოციალური და ამ სოციალურს ბრძოლას ჩვენ ვხედავთ ადამიანთ გარდა პირუტყვის შორისაც. აქ შევნიშნავთ მხოლოდ რომ რაც ცხოვრება ხევითა და ვით იწვევს, იმდენად პიროვნულ ბრძოლა უგდებს ადგილს სოციალურს.

ძაცს რომ არ ჰქონდეს სამშობლოს და თავის ხალხის სიყვარული შეუძლებელია. აი რათა: როგორ ჩვენ ვხედავთ მარტო იმ ცხოველებს დედა-მიწაზე მოსიარულეთ, რომელნიც შეჭმარდებიან გარე შემთხვევებში მოვლინათ და მიუღიათ ის თვისებანი, რომლებიც მათთვის სიცოცხლის დაცვისთვის გამხდარან უსაჭიროებნი აგრეთვე ჩვენ ვხედავთ მცხოვრებლებს მარტო იმ ხალხებს და თემებს რომელნიც მცირედაც არის შეჭმარვიან სოციალურს ცხოვრებასა, ე. ი. იციან, დროსა და დროს თავიანთ

თავით-მაქცის ფული ჩაყლაბა და გაფრინაო.

ფათილამე საჩივარს იწერებინა რკურ რკინის ხიდზე: ისე დაძვედი-ბული და გაფუჭებულია ამ ხიდის ფუტრები, რომ ქვევითსაც კი უჭირს გაგლოა, ამას წინათ ერთ ფაიტონის ცხენს ფეხი ჩაუვარდა და ფაიტონი დაშტრიაო.

* *

ჩვენ მივღეთ შემდეგი შენიშვნა: საქობამდისაც უნდა მომხსენებინა ეს მცირე შენიშვნა, მაგრამ დღემდინ ვერ მოვახერხე, სხვა-და-სხვა გამოცდების გამო, და ესლა კი თითქმის დაფუჭებული მომაგონა თქვენმა პატრულმა გაზეთმა:

„მეტერბურლის არხეოლოგიური ინსტიტუტში წაუკითხავს ბარონ ბინტ-ბურგს თავის შენიშვნები ძავკაზის ზოგიერთა ნაშთთა შესახებ. ბარონ ბინტბურგს დაუვლია ალანისა და რიონის ხეობა და ამბობს, ამ მხარეებში ბევრი და შესანიშნავი არხეოლოგიური ნაშთები არისო. საქართველოს ძველ დროებისაო, მაგრამ, სუბედუროდ, ამ ქვამდ კაცი უფროდღებას არ აქცევსო, ძველ სახლებსა, კედლებსა და მონასტრებს ანკვევს, ქვებს აცლიან და ახალ შენობებს აგებენო.“

ამ უკანასკნელი სიტყვის დასამტკიცებლად მე მოგახსენებთ ერთ მაგალითს, რომლიდანაც დაინახეთ—თუ რამდენათ ქეშმარიტია ბ. ბარონ ბინტბურგის სიტყვა, რომ ჩვენ ყუ-რადღებას არ ვაქცევთ ჩვენს ძველს ნაშთებს და მონასტრებს ჩვენის ხელითვე ვანგრევთ.

პიროვნულის სარგებლობის დათმობა საზოგადოების სარგებლობის წინაშე, იციან ერთმანეთის ხელის მიწვდენა და მხარ-და-მხარ სიარული ჭირში თუ ლბინში.

ამისთვის ბრძოლას დაცვისთვის უწინარესვე ისტორიულის ცხოვრებისა უნდა გამოეწვია ხალხებში მეორე გე-ი ბრძოლა—ზოგადი და მასთან შეკავშირებული მოძმეთ სიყვარული. ის ხალხი, რომელიც მოკლე-ბული იქნებოდა ამ მოძმეთ სიყვარულსა, უნდა გამქარაიყო დღე-მისის პირზედ, რადგანაც არ შეეძლო ბრძოლა გაეწია და თავი დაეცვა იმ ხალხებიდგან, რომელთაც ეს ძმური მოქმედება ექნებოდათ. მაშასადამე თვით ეს ბრძოლა თავის დაცვისთვის თხოულობს, რომ კაცს ჰქონდეს თავ-მოუარეობის გარდა სხვის-მოყვარეობაც. ამისთვის, როგორც ამბობს სპენსერი, მამულის სიყვარულის გრძობა იზრდებოდა იმ გარემოების წყალობით, რომ დედამიწადგან ჰქრებოდნენ ის ხალხნი, რომელთაც ეს გრძობა სუბტად უცემდათ და იჭერდნენ ისინი, ვისაც უფრო ანთებელი ჰქონდა გულში მამულის და მოძმეთ სიყვარული.

ეს გრძობა ისე დიდად არის გამ-გდარი ცხოვრებაში, რომ მას ჩვენ

„მე, როგორც ეკლესიის კანკლის ხელოსანს, შარშან მომიხდა იმერეთში ყოფნა სოფელ მათხოჯში, რომელიც დაბა ხონიდან ოთხი ვერსის სიშორეზედ სდევს სხენის-წყლის პირზე და რომლის მცხოვრებს დიდის წვალებისა და მეცადინეობის შემდეგ აუშენებიათ ახალი ეკლესია. ძველი კი, დაცვისა და გაახლების ნაცვლად, რკინის წერაქვით დაუნგრევიათ. შემოუნგრევიათ მისი მშვენიერი ჩუქურთმით ნაკეთები ქვები. მისი ნება-რთვით—ამისი რა მოგახსენოთ.“

„მს ძველი ეკლესია დღესაც დგას, თუმცა რამდენიმე ნაწილი ჩამოუნგრევიათ, მაგრამ წინა პირი მთლად დარჩომილია დერეფნით, დასავლეთის კარების მარჯვენა კედელზე ხუტური წარწერა კარგა გარკვევით ეტყობა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ხუტურის უცოდინარობის გამო, ვერც მე ვადმოგვწერე და ვერც სხვა ვიშოვე ვინმე, რომ ამოეკითხა. მართა ამ სოფლის მცხოვრებთაგანმა მითხრა, რომ ამ ძველ ეკლესიას გვევაჭრება ერთი სოფელიო, რომ დანარჩენი ქვები მივჰყიდოთო.“

„იმედია იმერეთის ყოველ-სამ-ღვედლო პატივცემული მამრიელ ების-კობაში ყურადღებას მიაქცევს და აუკრძალავს როგორც ამ ეკლესიის დარღვევას, ისეც სხვაგან. და თუ ნებას მისცემს დარღვევისას, იმის ზედ-წარწერებს და შესანიშნავ ჩუქურთმიან ქვებს მაინც შენახვინებს.“

„რასაკერელოა, ამისთანავე ყურადღება უნდა მიქცეულიყვეს მართლში და კახეთში“.

გლეხი.

თითქმის ყოველ-გვარს პირუტყვთ სა-მეფოებშიაც კი ვპოულობთ, თორემ ადამიანებში ვის შეუძლიან უარ-ჰყოს ეს. ცხოველები იკრიფებიან ჯოგებათ თავის დაცვისთვის მტრისაგან, ეცემიან ერთად მტერს, რომელიც ყველა მათგანზე სათითაოდ ძლიერია, და ერევიან. ჰეტრი თავის თხზულებაში „Психическая жизнь животных“ ამბობს:

„როდესაც გამოჰყავთ გაბობილის ტაპორიკი კლდიდამ, სადაც ეს ფრინველები გუნდ-გუნდად სცხოვრებენ, მეორე მისი მუშობელი ეჭიდება ბოლოზედ, რომ შეიმავროს და არავის არ გაატანოს თავისი ამხანაგი; ამას კიდევ მესამე ეჭიდება, მესამეს-მეოთხე და სხ. ასე რომ მთელი გუნდი უნდა გამოიყვანოს კაცმა, ერთს რომ ხელი წააფლოს. მერცხლები ცდილობენ გაანთავისუფლონ დაჭერილი ამხანაგი, შეგლიან ერთმანეთს ბუდის შენობაში და სხ.“

ამ მაგალითებს, რომ არ გავყვეთ „დედა-ენაშიც“ კი სწერია, რომ „ფუტკარიც კი მარტო თავისთვის არა ზრუნავსო“ და არ ვიცი ეს უკეთილ-შობილესი გრძობა ადამიანს რა-ღად გამოაკლო მწერალმა!

მისი თეორია, ანუ უკეთ ვსტკვათ

უცხოეთი

(გაზეთიდან)

ოსმალეთი, მინისტრთა რჩევაში მოლაპარაკება იყო, რომ საჭიროა ომისათვის მოვემზადოთ; სამინისტრო კიდევ მალე შეიკრიბა, რომ მოილაპარაკოს მატრიალურ საშვალე-ბის მოძებნაზე, რადგან ძალიან ცოტა ფული აქვს ხაზინასაო.

— შენის გაზეთებში იწერებინა: სტამბოლში აღკრძალეს გაზეთი „შაკითის“ გამოცემა, მაგრამ ისევ მალე დართეს ნება. სულთანის ბრძანება, რომ ხელ-ახლას გამოვიდეს გაზეთი, მოარბენინა რედაქციაში თვითონ ბეჭედის საქმეთა უფროსმა. ეს მოხდა პარასკევს. სულთანის ირადეში (ბრძანებაში) ეწერა, რომ გაზეთი უნდა გამოვიდეს უსათუოთ ჩვეულებრივ, ე.ი. შაბათს დილითო. რედაქტორმა მადლობა მოახსენა უფროსს, მაგრამ ამასთანავე მოახსენა, რომ რადგან არცერთი ასოს ამწყობი არ მოიპოვება სტამბაში, ამისათვის ხელ გაზეთის გამოსვლა შეუძლებელიაო. ბეჭედის საქმეთა უფროსმა მაშინვე გაზეთსა კაცები; მოაყვანინა თანამშრომლები, ამწყობნი და თვითონ შუალამდის მუშაობდა და ეხმარებოდა, ასე რომ სულთანის ბრძანება და სურვილი შესრულდა. ეს დაეიდარაბა სულ იმიტომ ასტყდა თურმე, რომ სულთანის დაუკითხავად აღკრძალეს „შაკითის“ გამოცემა. „შაკითი“ ლიბერალური პარტიის გაზეთია.

სმრბიბა. ახალი კოროლი მილანი კარგს მდგომარეობაში ვერ არისო, ამბობს ერთი პარიჟელი გაზეთი. მთე-

დარენის „ბრძოლა თავის დაცვისთვის“ გვიჩვენებს მარტო იმას, რომ კაცს უღოძრძინდება იმისთანა თვისებანი, რომელიც საჭიროა თავის დაცვისთვის გარ-შემოხვეულს მანებელი ბუნების ძალებისაგან. მაგრამ, რადგანაც ამ ბუნების დამონაგება და გამოყენება თხზულობენ ადამიანთაგან ერთმანეთის ხელის მიწვდას, ამისთვის ადამიანთ ცხადლივ თუ არა მალ-ვით და ფარულად მაინც უნდა ჰქონდესთ სოციალური ლტოლვილება (ИНСТИНКТЪ).

ამ თეორეტიულს მსჯელობას რომ თავი დაეანებოთ და განვიხილოთ სხვა-და-სხვა ველურის ხალხების ცხოვრება, თანხმად მრავალთა მოგზაურთა, ვპოვებთ მათ შორის პატიოსნობას, სიმართლეს, დანდობას, შეილებს სიყვარულს, ურთი-ერთ დანმარებას და არ ვიცი, „შინაურის მიმოხილების“ მთხზველას აზრით, ჩვენ რა-ღ თუნდა ვიყვნეთ ამ გვარს გრძობას მოკლე-ბული. ეს სამშობლოს და თავის ხალხის სიყვარული რომ არა ჰქონდეს ყოველს კაცს, ჩვენ ვაგვიჭირ-დებოდა იმ ფაქტის ასხნა, რომ აფრიკის უდაბნოდგან გამოყვანილი ნეგრი, ისევ იქით მიიწევს; რუსის სალ-დათი ჩვენის ქვეყნიდგან თავის ცივს

ლი სახელმწიფო განიყო ორ ბარ-ტიათ; ორივე ცდილობს ჩაგვიტოვოს ხელში სამინისტრო და მართველობა: მამოჩენილი მიტრაპოლიტი მიხილი გადაყენეს; მილანმა არ იცის რომ-მელი მხარე დაიჭიროს: აესტრიას თუ მიეკვდლა, მთელი სერბიის თანაჯრძობას დაჰკარგავს და თუ რუსეთს, აესტრიის ეშინიან. ამნაირად ორ ცეცხლს შუაა. თვითონ მილანი ამ ქვამდ უფრო საჭიროებს აესტრიის მეგობრობაში, რადგან ამის იმპერატორთა სალაროში ინახება სერბიის ძველი მეფეების გვირგვინი, რომლითაც მილანს ჰაურს დაგვირგინდეს, არ იცის როგორ მოითხოვოს ეს გვირგვინი: ომით ვერას გააწყობს და თუ ხეიწნით გამოიტანა, მაშინ აესტრია ისეთ პირობებს მოსთხოვს სამაგიეროთ, რომ სერბიისათვის ძნელი აღსასრულებელი იქნება და ხალხიც დიდ უთანხმოებას გამოაცხადებს.

თვლისის სამკურნალო

ჯავთმეფეები მიიღესან დიდის რვა საათიდამ თორმეტ საათამდის.

ორ შახათს გარჯევინი და ლისიცივი—შინაგან ჯავთმეფეობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ჯავთმეფეობისა; ბახუტავი—ბუბიახის, ქალების და ყმაწვილების ჯავთმეფეობისა; ბახაუვი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ჯავთმეფეობისა.

სამ შახათს. მინკევიჩი—სირურგიული ჯავთმეფეობისა; ლისიცივი—შინაგან ჯავთმეფეობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ჯავთმეფეობისა; ბახუტავი—ბუბიახის, ქალების და ყმაწვილების ჯავთმეფეობისა;

ქვეყანაში მიილტვის; ის ფაქტი, რომ თხას ერთი თხა ურჩენია ათას სულის ცხვარსა.

ძიდევ ვიმიორებ, რომ ეს სამშობლოს და მოძმეთ სიყვარული აქვს ყოველს ადამიანს, მაგრამ ყველას ერთ ნაირად კიარა და ერთ ნაირად არ ესმის. პი ამისთვის არის საჭირო ამ გრძობის გამოღვიძება კაცში, გასუფთავება და ჩაყენება იმ საზღვარში, რომელშიაც უნდა იდგეს „შინაური მიმოხილების“ აეტორის აზრით. ზოგს ეს გრძობა იქამდის შევიწროებია, რომ მისი სამშობლო მისი სახელია და მისი ხალხი-მისი ოჯახის შეილნი; ზოგს თავის სამშობლოდ თავის წოდების კაცების მამული მიანია და თავის მოძმეებთ ამ წოდების წარმომადგენლნი. შველა რუსების სექტანტებს თითქმის თავანთ სამშობლოდ მიანიათ ის ადგილები, სადაც მათა თანა მორწმუნენი სცხოვრებენ, თავის ხალხდაც თავიანთ სექტანტები. ამისთვისაც ეჭირება მათს ვიწროს შეხედულებას მამულზედ და მამულის შეილზედ ვაგანიერება.

ჭანი.

(გაგმქეება)

